

پیام شرکت‌کنندگان در دومین کنفرانس به طبقه کارگر

رفقای کارگر!

درودما شرکت‌کنندگان در کنفرانس دوم سازمان چریک‌های فدائیان خلق ایران (اقلیت) بر شما باد که بعنوان یگانة طبقه پیگیر و شایسته به آخر انقلاب، تحت دشوارترین و خفقان‌آورترین شرایط حاکم بر ایران به مبارزه پیگیر و سازش‌ناپذیر خود با رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی ادامه داده و پیشتازی خود را در مبارزه انقلابی توده‌های مردم ایران نشان دادید.

رفقای کارگر!

سازمان ما که اهداف و منافع جدا از اهداف و منافع طبقه کارگر ندارد و در طول حیات بیست ساله خود با دفاع مستمر و پیگیر از منافع طبقاتی کارگران و فاداری خود را به اهداف و آرمان‌های طبقه کارگر در عمل نشان داده است، دومین کنفرانس خود را در شرایطی برگزار نمود که چشم‌انداز یک بحران سیاسی بسیار ژرف، مسئله سرنگونی جمهوری اسلامی را به امری مبرم و جدی تبدیل نموده و طبقه کارگر با یدنقش بسیار مهم و ارزنده‌ای در این تحولات توره‌بری جنبش انقلابی توده‌ای ایفا نماید. از این رو دومین کنفرانس سازمان چشم‌انداز واضحی برای ایران را بدقت مورد بررسی قرار داد و برای اینکه طبقه کارگر بهتر بتواند نقش انقلابی خود را در تحولات قریب‌الوقوع ایفا نماید، خط مشی و تاکتیک‌های پیروتری را در وضعیت جاری مشخص ساخت.

رفقای کارگر!

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی که پاسدار نظم سرمایه‌داری و منافع سرمایه‌داران و مملکتین است، طی ده سال حاکمیت خود در ایران عظیم‌ترین مصائبی و معنوی را ببار آورده و روز بروز بر ویران‌کنندگی و فساد و فحشاء افزوده است. رژیم جمهوری اسلامی در نتیجه سیاست‌های فاسق ارتجاعی خود، بحران اقتصادی را که ناشی از نظام سرمایه‌داریست، عمده و تشدید کرده است. این تشدید روز افزون بحران اقتصادی شرایط مادی زندگی توده‌های زحمتکش را پیوسته دشوارتر نموده است. بحران اقتصادی منجر به اخراج میلیون‌ها کارگر از کارخانه‌ها و موسسات، تشدید استعمار و تنزل روز افزون سطح زندگی کارگران شده است. تورم فاسادگسیخته و افزایش سرسام‌آور قیمت‌ها، در شرایطی که دستمزدها تقریباً ثابت مانده، شرایط زندگی عموم توده‌های زحمتکش را بیش از پیش غیر قابل تحمل نموده است.

بدون اغراق باید گفت که امروزه اکثریت عظیم زحمتکشان ایران با چنان فقر و بدبختی دست‌بگریبا نند که هرگز سابقه نداشته است. رژیم جمهوری اسلامی نه فقط شرایط مادی زندگی توده‌های مردم را روز بروز وخیم‌تر نموده بلکه عموم توده‌ها را از ابتدائی‌ترین حقوق دمکراتیک و آزادی‌های سیاسی محروم نموده و مناسبات سیاسی و اقتصادی سرکوبگرانه و ضددمکراتیک خود را تشدید کرده است. در نتیجه این سیاست‌های ارتجاعی، طی چند سال گذشته ده‌ها هزار تن از مردم ایران بجزوخه اعدام سپرده شده و ده‌ها هزار تن دیگر در سیاه‌چال‌های قرون وسطائی به بند کشیده شده‌اند. طبقه کارگر ایران بیش از همه طبقات و اقشار را از این فقدان آزادی و دمکراسی و سرکوبی‌های عنان‌گسیخته لطمه دیده و رنج می‌برد. چرا که طبقه کارگر برای رهایی خود و برای اینکه به اهداف طبقاتی و تاریخی خود ادامه عمل پوشد به وسیع‌ترین و گسترده‌ترین دمکراسی نیاز دارد. خلاصه کلام اینکه کارنامه رژیم جمهوری اسلامی طی دوران ده ساله زمامداری اش ——— تشدید استعمار کارگران، تشدید فقر و فلاکت، تشدید خنثی و سرکوب، جنگ و کشتار رچیز دیگری نبوده است. جمهوری اسلامی جزانبوهی از مصائب اجتماعی ارمغان دیگری برای توده‌های مردم ایران نداشته و نخواهد داشت.

اما رژیم با این سیاست‌های ارتجاعی خود، بردمانه ناراضی و اعتراض عموم توده‌ها افزوده و زمینه را برای شکل‌گیری یک جنبش همگانی علنی و گسترده هموار نموده است. بر این اساس محتمل‌ترین چشم‌انداز اعتلاء جنبش توده‌ای و بروز یک بحران بسیار ژرف است که همه شرایط عینی را برای سرنگونی رژیم فراهم خواهد ساخت. مرگ‌خیزی که قطعات توده‌های درونی جناح‌های هیئت حاکمه را تشدید و از هم گسیختگی را در دستگاه دولتی شدت خواهد بخشید، شرایط مساعدتری را برای سرنگونی جمهوری اسلامی پدید خواهد آورد. با توجه به این چشم‌انداز تحول اوضاع سیاسی است که نقش طبقه کارگر بیش از همیشه برجسته می‌شود و کارگران ایران باید خود را برای رهبری جنبش و ایفای نقش قطعی در انقلاب آماده نمایند.

رفقای کارگر!

تجربه دوران سرنگونی رژیم شاه این حقیقت را یکبار دیگر اثبات نمود که اگر طبقه کارگر رهبری جنبش را در دست نداشته باشد، انقلاب به پیروزی قطعی نخواهد انجامید و در خواست‌های مردم از انقلاب متعقد نخواهد شد. از این رو باید دیگر با یدتاکید کرد که سرنوشت انقلاب آینده ایران به قدرت طبقه کارگر و نقش رهبری کننده آن وابسته است. از هم‌اکنون سرمایه‌داران، احزاب و نمایندگان خود را بعنوان اپوزیسیون رژیم به میدان فرستاده‌اند تا با دیگر در شرایطی که جنبش توده‌ای اعتلاء می‌یابد این جنبش را از مسیر خود منحرف سازند و انقلاب را به شکست بکشانند. اگر زمانی خمینی و اردوستانه و این نقش را بر عهده گرفتند و عظیم‌ترین لطمات را به توده‌های مردم و انقلاب آنها وارد ساختند، امروزه میبویژه این نقش را سازمان مجاهدین بر عهده گرفته است که از حمایت و پشتیبانی امپریالیسم سرمایه‌داران ایران نیز برخوردار می‌باشد. بنا بر این کارگران باید هوشیاری انقلابی خود را حفظ کنند، همه تلاش‌ها و وسیله‌های بورژوازی داخلی و بین‌المللی را نقش بر آب نمایند، متشکل شوند، مبارزه خود را علیه رژیم شدت بخشند، رهبری جنبش توده‌ای را بدست بگیرند و تمام با اعتلاء جنبش و فراهم شدن شرایط لازم، از طریق یکا اعتماد عمومی سیاسی و قیام مسلحانه رژیم را براندازند و حکومت انقلابی - دمکراتیک کارگران - دهقانان و عموم زحمتکشان را بر سر کار آورند.

در این میان وظیفه ای با زهم سنگین تر از گذشته در برابر کارگران پیشرو و آگاه قرار داد و آن تلاش هر چه بیشتر برای متشکل کردن توده های کارگر، آگاه نمودن آنها بوضع طبقاتی خود و نقش و رسالت طبقه کارگر است.

رفقای کارگری پیشرو و آگاه به معنا فتح طبقاتی خود با یدبا استفاده از تمام وسایل و ابزارهای ممکن، توده های کارگر را در تشکلهای علفی و مخفی متشکل سازند و آماده کنند. شرایط سرکوب و اختناق حاکم ایجاب میکند که کارگران برای پیشبرد مبارزه خود در کمیته های مخفی کارخانه متشکل شوند کمیته های کارخانه که امروزه میتوانند با توجه به اوضاع سیاسی موجود، مبارزه اقتصادی و سیاسی طبقه کارگر را سازماندهی و رهبری کنند، از آن جهت نیز حائز اهمیت اند که در آینده و بهنگامی که جنبش از اعتلاء گسترده ای برخوردار گردید، قادرند به اعصاب و شوراها ارتقاء یابند. اما تاکید بر ضرورت و اهمیت کمیته های مخفی کارخانه در وضعیت کنونی، هرگز بمعنای فراموش کردن نقش تشکلهای توده ای علفی و قانونی نیست. هر کارگر پیشرو و آگاهی باید تلاش کند که از همه امکانات و ابزارهای علفی و قانونی برای متشکل کردن توده کارگر و آگاه نمودن آنها استفاده کند. باید در هر کجا که امکان تشکیـل اتحادیه های کارگری، مجامع و کانونهای فرهنگی و ورزشی کارگری، صندوقهای مختلف، تعاونیها و غیره وجود دارد، از این طریق به متشکل ساختن کارگران همت گماشت. حتی باید از تشکلهای قانونی موجود با بین شرط که حقیقتا تشکل هائی توده ای باشند و به ابزار سرکوب و تحمیق تبدیل نشده باشند حداکثر استفاده را برای متشکل نمودن کارگران کرد. طبقه کارگر برای آنکه بتواند نقش و رسالت خود را انجام دهد، راه دیگری جز تشکل ندارد.

رفقای کارگر!

متشکل شوید! مبارزه خود را علیه رژیم و سرمایه داران تشدید کنید! اجازه ندهید ا قشار و طبقات غیر پرولتر در راس جنبش قرار بگیرند! ابتکار عمل را در دست بگیرید!

سرنگونی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت انقلابی - دمکراتیک بعنوان هدف فوری طبقه کارگر تنها و تنها با رهبری طبقه کارگر امکان پذیر است. این وظیفه ایست که در شرایط کنونی در برابر طبقه کارگر ایران قرار گرفته است.

سرنگون با در رژیم جمهوری اسلامی - برقراری جمهوری دمکراتیک خلق

زنده با اسویالیسم

شرکت کنندگان در دومین کنفرانس سازمان چریکهای فدائی خلق ایران (اقلیت)

خردا دماه یک هزار و سیصد و شصت و هشت